

(Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RAMOWA RADY 2004/757/WSiSW

z dnia 25 października 2004 r.

ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 lit. e) i art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nielegalny handel narkotykami stanowi zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa i jakości życia obywateli Unii Europejskiej oraz dla legalnej gospodarki, stabilności i bezpieczeństwa Państw Członkowskich.
- (2) Potrzeba działań ustawodawczych zmierzających do zajęcia się problemem nielegalnego handlu narkotykami została uznana w szczególności w Planie działań Rady i Komisji w sprawie najlepszego sposobu wykonania postanowień Traktatu z Amsterdamu w dziedzinie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości ⁽³⁾, przyjętym przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w Wiedniu w dniu 3 grudnia 1998 r., w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r., w szczególności w ich punkcie 48, Strategii Antynarkotykowej Unii Europejskiej (2000–2004) zatwierdzonej podczas posiedzenia Rady Europejskiej w Helsinkach w dniach 10–12 grudnia 1999 r. i w Planie działań Unii Europejskiej w sprawie narkotyków (2000–2004) zatwierdzonym przez Radę Europejską w Santa Maria da Feira w dniach 19 i 20 czerwca 2000 r.
- (3) Konieczne jest przyjęcie minimalnych zasad określających znamiona przestępstw w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami i półproduktami, co umożliwi wspólne podejście na poziomie Unii do walki z nielegalnym obrotem.

(4) Na mocy zasady pomocniczości Unia Europejska powinna koncentrować się na najpoważniejszych rodzajach przestępstw narkotykowych. Wyłączenie pewnych rodzajów zachowań związanych z konsumpcją własną z zakresu decyzji ramowej nie stanowi wytycznej Rady co do sposobu, w jaki Państwa Członkowskie powinny traktować te przypadki w swoim prawie krajowym.

(5) Kary przewidziane przez Państwa Członkowskie powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz obejmować kary pozbawienia wolności. Dla ustalenia wymiaru kary należy wziąć pod uwagę okoliczności faktyczne, takie jak ilość i rodzaj przemycanych narkotyków, oraz to, czy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej.

(6) Państwom Członkowskim winno się zezwolić na dopuszczenie możliwości złagodzenia kary, jeżeli przestępca przekazał właściwym władzom cenne informacje.

(7) Konieczne jest podjęcie środków w celu umożliwienia konfiskaty korzyści pochodzących z przestępstw, o których mowa w niniejszej decyzji ramowej.

(8) Należy podjąć środki zapewniające pociągnięcie do odpowiedzialności osób prawnych za przestępstwa kryminalne, o których mowa w tej decyzji ramowej i które są popełniane na ich korzyść.

(9) Skuteczność wysiłków podejmowanych w celu zajęcia się problemem nielegalnego handlu narkotykami zależy zasadniczo od harmonizacji środków krajowych wykonujących niniejszą decyzję ramową,

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 E z 30.10.2001, str. 172.

⁽²⁾ Opinia z dnia 9 marca 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 19 z 23.1.1999, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji ramowej przyjmuje się następujące definicje:

- 1) „narkotyki” oznaczają wszelkie substancje, o których mowa w następujących konwencjach Narodów Zjednoczonych:
  - a) Jednolita konwencja o środkach odurzających z 1961 r. (zmieniona protokołem z 1972 r.),
  - b) Konwencja wiedeńska o substancjach psychotropowych z 1971 r. Obejmuje to również substancje podlegające kontroli na mocy wspólnego działania 97/396/WSiSW z dnia 16 czerwca 1997 r. dotyczącego wymiany informacji, oceny ryzyka oraz kontroli nowych leków syntetycznych⁽¹⁾;
- 2) „półprodukty” oznaczają wszelkie substancje wymienione w prawodawstwie wspólnotowym, powodujące konieczność wykonania obowiązków nałożonych przez art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z dnia 20 grudnia 1988 r.;
- 3) „osoba prawna” oznacza wszelkie podmioty prawne mające taki status na mocy właściwego prawa krajowego, z wyjątkiem państw lub innych instytucji publicznych wykonujących jego suwerenne prawa oraz organizacji.

Artykuł 2

Przestępstwa związane z nielegalnym handlem narkotykami i półproduktami

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia karalności następujących czynów popełnionych umyślnie i bez upoważnienia:

- a) produkcja, wytwarzanie, sporządzanie wyciągów, przygotowanie, oferowanie, proponowanie sprzedaży, rozprowadzanie, sprzedaż, dostarczanie na wszelkiego rodzaju warunkach, pośrednictwo, wysyłka, przesyłanie w transzycie, przewożenie, przywóz lub wywóz narkotyków;
- b) uprawa maku lekarskiego, krzewu koka lub rośliny konopi;

c) posiadanie lub nabywanie narkotyków dla prowadzenia działań wymienionych w lit. a);

d) wytwarzanie, przewóz lub rozprowadzanie półproduktów, wiedząc, że mają one być użyte do celów nielegalnej produkcji lub wytwarzania narkotyków.

2. Niniejsza decyzja ramowa nie obejmuje czynów opisanych w ust. 1, gdy ich autor realizuje je w celu konsumpcji własnej w sposób określony w prawie krajowym.

Artykuł 3

Podżeganie, pomocnictwo oraz usiłowanie popełnienia przestępstwa

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu penalizacji podżegania, pomocnictwa lub usiłowania popełnienia jednego z przestępstw, o których mowa w art. 2.

2. Państwo Członkowskie może wyłączyć spod odpowiedzialności karnej usiłowanie oferowania lub przygotowania narkotyków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), oraz usiłowanie posiadania narkotyków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c).

Artykuł 4

Kary

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne w celu zapewnienia, aby przestępstwa określone w art. 2 i 3 podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszcającym sankcjom karnym.

Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, aby przestępstwa określone w art. 2 podlegały karze pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 1 roku do 3 lat.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, aby przestępstwa określone w art. 2 ust. 1 lit. a), b) i c) podlegały karze pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 5 do 10 lat w następujących przypadkach:

a) przestępstwo dotyczy dużych ilości narkotyków;

b) przestępstwo dotyczy tych narkotyków, które powodują najwięcej uszczerbku dla zdrowia lub które spowodowały znaczną szkodę dla zdrowia pewnej liczby osób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 25.6.1997, str. 1.

3. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by przestępstwa, o których mowa w art. 2, zagrożone były karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 10 lat, w przypadkach gdy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej, określonej we wspólnym działaniu 98/733/WSiSW z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie uznawania za przestępstwa karne uczestnictwa w organizacji przestępczej w Państwach Członkowskich Unii Europejskiej⁽¹⁾.

4. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. d), zagrożone były karą pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 5 do 10 lat, w przypadkach gdy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej, określonej we wspólnym działaniu 98/733/WSiSW, oraz gdy półprodukty przeznaczone są do użycia w lub do produkcji, lub wytwarzania narkotyków w przypadkach, o których mowa w ust. 2 lit. a) lub b).

5. Bez uszczerbku dla praw osób pokrzywdzonych i innych osób trzecich, działających w dobrej wierze, każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu umożliwienia konfiskaty substancji stanowiących przedmiot przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, użytych narzędzi lub takich, które miały być użyte do tych przestępstw, oraz korzyści pochodzących z tych przestępstw lub w celu umożliwienia konfiskaty mienia, którego wartość odpowiada tej korzyści, wartości substancji lub narzędzi.

Pojęcia „konfiskata”, „narzędzia”, „korzyści” i „mienie” mają to samo znaczenie, co w art. 1 Konwencji Rady Europy z 1990 r. o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa.

Artykuł 5

Okoliczności szczególne

Niezależnie od treści art. 4, każde Państwo Członkowskie może podjąć niezbędne środki w celu zapewnienia możliwości złagodzenia kar, o których mowa w art. 4, jeżeli sprawca:

- a) zaprzestaje działalności przestępczej związanej z nielegalnym handlem narkotykami i półproduktami; oraz
- b) udzieli organom administracyjnym lub sądowym informacji, których organy te nie byłyby w stanie uzyskać w inny sposób, a ułatwiających im:
  - i) zapobieganie lub zmniejszenie rozmiaru skutków przestępstwa;
  - ii) ujawnienie lub pociągnięcie do odpowiedzialności karnej pozostałych sprawców;

iii) zgromadzenie dowodów; lub

iv) zapobieżenie popełnieniu kolejnych przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3.

Artykuł 6

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia odpowiedzialności osób prawnych za przestępstwa, o których mowa w art. 2 i 3, popełnione na ich korzyść przez osobę działającą indywidualnie lub jako członek organu danej osoby prawnej, zajmujący kierownicze stanowisko w ramach tej osoby prawnej w oparciu o:

- a) prawo do reprezentowania osoby prawnej;
- b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej;
- c) uprawnienia do sprawowania kontroli w strukturach osoby prawnej.

2. Poza przypadkami określonymi w ust. 1 każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia odpowiedzialności osób prawnych w przypadkach, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, na korzyść tej osoby prawnej przez osobę pozostającą pod jej zwierzchnictwem.

3. Odpowiedzialność osób prawnych zgodnie z ust. 1 i 2 nie wyklucza postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym, które uczestniczyły w popełnieniu przestępstw określonych w art. 2 i 3 jako sprawcy, podżegacze lub pomocnicy.

Artykuł 7

Sankcje wobec osób prawnych

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że osoba prawna odpowiedzialna zgodnie z art. 6 ust. 1 będzie podlegać skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom, w tym grzywnom i karom pieniężnym, a także innym sankcjom, jak:

- a) pozbawienie prawa do ulg podatkowych lub innych świadczeń lub pomocy ze środków publicznych;
- b) tymczasowe lub trwałe pozbawienie prawa do wykonywania działalności gospodarczej;
- c) oddanie pod dozór sądu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 351 z 29.12.1998, str. 1.

- d) sądowy nakaz likwidacji;
- e) tymczasowe lub trwale zamknięcie pomieszczeń i urządzeń wykorzystanych do popełnienia przestępstwa;
- f) zgodnie z art. 4 ust. 5 konfiskata substancji będących przedmiotem przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, narzędzi użytych lub takich, które miały być użyte do tych przestępstw, i korzyści pochodzących z tych przestępstw lub konfiskata mienia, którego wartość odpowiada wartości korzyści, substancji lub narzędzi.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by osoba prawna odpowiedzialna zgodnie z art. 6 ust. 2 podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom lub środkom.

Artykuł 8

Jurysdykcja i ściganie

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do ustanowienia swojej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, gdy:

- a) przestępstwo jest popełnione w całości lub części na jego terytorium;
- b) sprawca jest jego obywatelem; lub
- c) przestępstwo zostało popełnione na korzyść osoby prawnej ustanowionej na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

2. Państwo Członkowskie może zdecydować, że nie zastosuje lub zastosuje jedynie w szczególnych przypadkach zasady jurysdykcji określone w ust. 1 lit. b) i 1 lit. c), gdy przestępstwo zostało popełnione poza jego terytorium.

3. Państwo Członkowskie, które zgodnie ze swym prawem nie wydaje własnych obywateli, podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia swojej jurysdykcji i ścigania, w stosownych przypadkach, przestępstwa, o którym mowa w art. 2 i 3, popełnionego przez obywatela tego państwa poza jego terytorium.

4. Państwa Członkowskie informują Sekretariat Generalny Rady oraz Komisję o decyzji w kwestii zastosowania ust. 2,

w stosownych przypadkach, ze wskazaniem szczególnych przypadków lub okoliczności, w których ta decyzja ma zastosowanie.

Artykuł 9

Wykonanie i sprawozdania

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, w celu dostosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej najpóźniej do 12 maja 2006 r.

2. W tym terminie, o którym mowa w ust. 1, Państwa Członkowskie przekażą do Sekretariatu Generalnego Rady i do Komisji teksty przepisów przenoszących do prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej. Komisja, najpóźniej do 12 maja 2009 r., składa sprawozdanie do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie procesu wykonania decyzji ramowej, wraz z jej skutkami dla współpracy sądowej w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami. Po tym sprawozdaniu Rada ocenia, najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od daty przedłożenia sprawozdania, czy Państwa Członkowskie podjęły niezbędne środki w celu dostosowania się do niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 10

Zakres terytorialny stosowania

Niniejszą decyzję ramową stosuje się do Gibraltaru.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 października 2004 r.

W imieniu Rady

R. VERDONK

Przewodniczący